
Suomen Natura 2000 -kohteet / Uudenmaan ympäristökeskus

Alueen nimi: Tammisaaren ja Hangon saariston ja Pohjanpitäjänlahden merensuojelualue

Alueen koodi: FI0100005 **Pinta-ala (ha):** 52630 **Kunta:** Tammisaari, Hanko, Pohja, Inkoo

Hallinnoll.alue: Uusimaa (suuralue) 100 **Aluetyyppi:** SCI ja SPA

Vastuutaho: Uudenmaan ympäristökeskus

Alueen kuvaus: Natura-alueeseen kuuluu rajauksen sisällä oleva merialue kokonaisuudessaan sekä lisäksi muita vesi-alueita ja maa-alueita seitsemällä osa-alueella, joiden rajaukset ilmenevät erilliseltä toteuttamistapakartalta. Alue on noin 52 000 ha:n laajuinen merialue, joka käsittää Pohjanpitäjänlahden vesialueet, Tammisaaren saariston merialueet alkaen idässä Nothamnin-Strömsön-Hättön suojelualueesta ja ulottuen etelässä sisäisten aluevesien ulkorajaan sekä Hangon etelälahtien merialueet. Kohde on osa HELCOMin suosittamaa BSPA-verkostoa ja todettu ympäristöministeriön asettaman vesistöjen erityissuojelutyöryhmän raportissa erityisiä suojelutoimia vaativaksi merialueeksi. Sisimpänä oleva Pohjanpitäjänlahti on murtumalaakso, jota rajoittaa Tammisaaren kaupungin kohdalla Lohjanharjun muodostama kynnys. Lahti muistuttaa matalaa vuonoa. Saaristo muodostuu mereenpäin loivasti viettävästä penepaanista, jota sekä rannikon suuntaiset että näitä vastaan poikittain sijaitsevat murtumalinjat rikkovat. Hankoniemen eteläreunan matalat, hietikoiden reunustamat poukammat ovat linnustollisesti arvokkaita. Alue sisältää täydellisen sarjan meri-, ulko- ja sisäsaariston vyöhykkeitä ja edustaa siten pienoiskoossa kaikkia rannikkoalueita. Suolapitoisuus vähenee merivvyöhykkeen yli 0,6%:sta Pohjanpitäjänlahden lähes nollaan prosenttiin, mistä seuraa laaja lajiston täydellinen muuttuminen siirryttäessä merialueen avoimelta ulapalta vähäsuolaiseen Pohjanpitäjänlahteen. Laajan merialuerajauksen sisällä on lisäksi useita suojelullisesti arvokkaita erityiskohteita, suojelu- tai suojeluohjelma-alueita, jotka jäljempänä eritellään osa-alueittain.

Aluetta käytetään puolustusvoimien harjoitus- ja ampumatoimintaan sekä sotilaalliseen rakentamiseen. Alueella on puolustusvoimien toimintaan liittyviä rakenteita ja laitteita.

Laajalla merialueella tavoitteena on merenpohjan, vedenalaisen luonnon ja veden laadun suojelu. Alueen laaja vyöhykkeisyys ulkomereltä lähes makean veden eliöyhteisöihin mahdollistaa poikkeuksellisen monipuolisen lajiston kehittymisen alueella, minkä vuoksi sen merkitys myös tutkimuksen kannalta on erittäin suuri. Alueen lukuisat fladat ja matalat merenlahdet ovat linnustolle tärkeitä pesimä- ja levähdysalueita. Merialueen lisäksi alueeseen kuuluu eräitä jo ennestään suojeltuja tai suojeluohjelmiin kuuluvia saari- ja manneralueita. Nämä on ryhmitelty seuraaviksi seitsemäksi osa-alueeksi:

1) Pohjanpitäjänlahti

Varsinainen Pohjanpitäjänlahti on noin 15 km pitkä, kapea lahti, joka ulottuu Karjaanjoen ja Fiskarsinjoen suulta Tammisaareen. Lahti on tärkein kapeiden murtovesilahtien edustaja Uudenmaan Natura 2000-kohteissa. Makeaa vettä lahteen tuovista jokivesistöistä ovat Karjaanjoki ja Fiskarsinjoki valuma-alueineen. Pintaveden suolapitoisuus muuttuu Pohjanpitäjänlahden perukasta Suomenlahteen ulottuvalla n. 50 km:n matkalla lähes suolattomasta yli 0,6%:iin. Lahti on syvimmillään 40 metriä syvä, mereen se yhdistyy vain 7 metrin syvyiseksi ruopatus väylän kautta yli Salpausselän muodostaman kannaksen Tammisaaren kaupungin kohdalla. Suolapitoisuus vaihtelee myös syvyyden ja vuodenaikojen mukaan. Pääosassa lahtea kasvisto on lähes kokonaan makeanveden kasveja. Ravinteisuuden ansiosta kasvilajisto on poikkeuksellisen runsas ja lahdessa esiintyy kasveja, jotka muualla tunnetaan pelkästään makeanveden kasveina. Pohjanpitäjänlahden perukka on myös linnustollisesti merkittävä kohde, vaikka ei kuulukaan lintuvesikohteiden parhaimmiston.

2) Ramsholmen-Stadsfjärden (maa-alue n. 120 ha, vesialue n. 450 ha)

Osa-alueen merkittävin alue on Ramsholmenin, Kohagenin ja Högholmenin lehtoalue Tammisaaren kaupungin etelälaidalla. Kasvillisuus vaihtelee kuivista pähkinälehdosta kosteisiin tervaleppäkorpiin. Alueella kasvaa luontaisina ja osin istutettuina kaikkia kotimaisia jaloja lehtipuita. Monet niistä ovat lajinsa kookkaimpia Suomessa tavattuja yksilöitä. Aluskasvillisuudessa on vaateliaita lajeja kuten esim. alueellisesti uhanalainen hentokiuurunkannus (*Corydalis intermedia*). Ramsholmenilta on lisäksi löydetty valtakunnallisesti erittäin uhanalainen sieni, talvihiippo (*Mycena tintinnabulum*). Lehtoaluetta täydentävät rantojen suojeleluohjelmaan kuuluvat lähisaaret Stadsjärdenin eteläosassa. Stadsjärdenin länsiosa on paitsi linnustollisesti myös kasvistoltaan edustava. Muutonaikana levähtäviä vesilintuja voi parhaimmillaan olla useita tuhansia. Ruoikkovyöhyke on leveä, minkä lisäksi uposkasvillisuus on runsas ja lajistoltaan edustava, joukossa on mm. uhanalainen tähtimukulaparta (*Nitellopsis obtusa*). Gullön pohjoisrannalla sijaitsevat, peltojen ja merenrannan rajaamat vanhat tammimetsiköt lisäävät osaltaan kokonaisuuden arvoa. Alueella kasvaa mm. harvinaista nurmilaukkaa (*Allium oleraceum*).

3) Gullön-Skåldön flada- ja järviolueet (maa-alue n. 200 ha, vesialue n. 440 ha)

Osa-alue sisältää rannikkoalueen edustavimpiin kuuluvan Skåldön flada-alueen, joka koostuu Stensfladanin-Nabbfladanin-Juvikfladanin-Kopparöfladanin muodostamasta kokonaisuudesta, jossa maatumisen eri vaiheet ovat hyvin edustettuina. Alue on myös merkittävä vesilintujen levähdys- ja ruokailualue, parhaimmillaan alueella levähtää sadoittain sorsia, sotkia ja merihanhia. Matalanveden aikaan alueen lietteiköt ovat myös satojen lirojen (*Tringa glareola*) ja suokukkojen (*Philomachus pugnax*) ruokailualueita. Muuttoaikoina alueella tavataan myös vesipääskyä (*Phalaropus lobatus*). Pesimälajistoon kuuluvat mm. heinätavi (*Anas querquedula*), pikkutikka (*Dendrocopos minor*) ja harmaapäätikka (*Picus canus*). Alue sisältää myös valtakunnallisesti arvokkaat, noin 88 ha:n laajuiset perinnebiotooppikohteet, Nabbenin laitumet ja Lillön saaren. Ensiksi mainitulla esiintyy mm. alueellisesti uhanalaista jousiluikkaa (*Eleocharis quinqueflora*). Gullön järviolueet, Byträsket ja Långträsket, käsittävät erämaisen lähes rakentamattoman järviolueen metsäisen Gullön saaren keskellä. Alueen erämaisuutta kuvastavat pesimälajistoon kuuluvat kuikka (*Gavia arctica*), varpuspöllö (*Glaucidium passerinum*) ja metso (*Tetrao urogallus*). Lisäksi osa-alueeseen kuuluu Näsebyfladanin lintuvesialue, jonka linnusto on luonteenomainen sisäsaariston ruovikkoisille merenlahdille, metsä- ja suoluontoa edustava Edesbackan luonnonsuojelualue sekä vesilinnuston ja vedenalaisen luonnon kannalta tärkeä Kopparön tilan luonnonsuojelualue, joka käsittää Äskörenin saaren lähiluotoineen ja -vesineen. Harjuluontoa edustaa lisäksi Stora Sandön alue, joka on kallioperäkohoumien väliin ja sivulle kerrostunut laakea kenttämainen selänne vailla terävää harjun muotoa. Alueeseen liittyy myös vedenalaisia hiekkasärkkiä.

4) Hankoniemen etelälahdet (maa-alue n. 126 ha, vesialue n. 713 ha)

Alue käsittää niemien väliin jääviä matalia, laajalti hiekkarantaisia ja -pohjaisia lahtia, joista osa on kuroutumassa merestä erilleen fladoina kuten Västerfjärden tai glojärvinä kuten Österfjärden. Rannan edustalla on kallioluotoja ja hiekkaisia saaria, jotka ovat tärkeitä lintujen pesimäalueita. Alavien rantaniittyjen kasvillisuus on hyvin monipuolista ja edustavaa. Rannoilla esiintyy useita valtakunnallisesti tai alueellisesti uhanalaisia lintu-, hyönteis- ja kasvilajeja, kuten esim. tylli (*Charadrius hiaticula*), nuolihaukka (*Falco subbuteo*), pikkutikka (*Dendrocopos minor*), hopeajuovakoinen (*Catoptria fulgidella*), dyynisulkanen (*Pterophorus tridactylus*), uhanalainen laji ja lännenmaltsa (*Artiplex glabriuscula*). Lahdet ovat erityisesti muuttavien vesi- ja kahlaajalintujen, mm. joutsenten (*Cygnus sp.*) ja suokukkojen (*Philomachus pugnax*) tärkeitä levähdysalueita.

5) Tvärminne (maa-alue n. 364 ha, vesialue n. 535 ha)

Pääosa alueesta koostuu Hankoniemen kaakkoispuolisesta saaristosta ja sen vesialueista. Alueen uloimmat saaret ovat avointa ulappaa vastassa olevia luotoja, joiden kasvillisuus rajoittuu kalliopainanteiden vähäisiin niitty laikkuihin. Pääosa saaristosta on luonteenomaista ulkosaaristoa, missä kituliaat männiköt verhoavat kallioisia saaria. Alueen mantereella sijaitsevat osat puolestaan edustavat toisaalta vehmasta sisäsaaristoa lehtoineen ja toisaalta hietikkodyynejä ja hiekkarantoja. Tvärminnen biologisen aseman läheisyydessä olevissa lehdöissä esiintyy mm. metsäomenapuuta (*Malus sylvestris*) sekä alueellisesti uhanalaisia kasvilajeja kuten esim. keltalehdokkia (*Platanthea chloranta*). Alueella on myös Uudenmaan ainut tunnettu kapeasiemenkotilon (*Vertigo angustior*) esiintymispaikka. Lappohjan ja Koverharin välisellä Lappohjanrannan alueella tavataan mm. uhanalaista rantakauraa (*Ammophila arenaria*) ja pulskasantiaista (*Aegialia arenaria*). Dyyni- ja ketoalueita edustaa Tvärminnen kylän tuntumassa oleva noin 15 ha:n alue, josta on tavattu useita uhanalaisia hyönteislajeja ja harvinaisia kasvilajeja. Dyynialueella samoin kuin Lappohjanrannan metsäalueilla tavataan lisäksi kehrääjää (*Caprimulgus europaeus*) ja kangaskiurua (*Lullula arborea*).

6) Tammisaaren kansallispuisto - Ahlglo - Getskär (n. 12 500 ha)

Tämä on alueen keskeisin ja laajin suojelualuekokonaisuus, jonka ytimen muodostaa Tammisaaren kansallispuisto, joka käsittää noin 600 ha maa-alueita ja noin 4 000 ha vesialueita. Alueen vedenalainen luonto on erittäin monipuolista. Kaikki tyypillisimmät levävyöhykkeet esiintyvät edustavina kasvustoina. Suojaisissa lahdelmissa on lisäksi monipuolisia vedenalaisten putkilokasvien habitaatteja. Vesialueen pohjatopografia on erittäin vaihteleva. Monimuotoisimmillaan vedenalainen luonto on ulkosaariston ja merivyöhykkeen rakkolevävyöhykkeessä. Kansallispuisto sijoittuu pääosin meri- ja ulkosaaristovyöhykkeeseen, pohjoisosistaan myös sisäsaaristovyöhykkeeseen. Avomereen rajautuvaa merivyöhykettä luonnehtivat puuttomat, paljaat kallioluodot, joista suuri osa on punaista graniittia. Suurimmilla saarilla kasvaa kituliasta männikköä koivuja ja tervaleppää. Merivyöhykkeen saaristolinnusto on runsas, runsaimpana haahka (*Somateria mollissima*), harvinaisempia ovat merihanhi (*Anser anser*), merikihi (*Stercorarius parasiticus*), ruokki (*Alca torda*) ja riskilä (*Gephus grylle*). Jussarön saari poikkeaa muista merivyöhykkeen saarista erityisesti kuusen ja männyn muodostaman aarnimetsänsä vuoksi. Siellä kasvaa uhanalaista aarniluppoa (*Bryoria nadvornikiana*) ja sen linnustoon kuuluu mm. idänuunilintu (*Phylloscopus trochiloides*). Ulkosaaristovyöhykkeen rajana on männyn muodostama mereinen metsänraja. Tämän vyöhykkeen kallioperä muodostuu suureksi osaksi tummista syväkivilajeista. Monien saarien rantaviiva on mutkitteleva ja muodostaa erilleen kuroutuneita tai kuroutumassa olevia gloyärvviä ja fladoja. Kasvilajeista yksi harvinaisimmista on vahasara (*Carex flacca*). Sisäsaaristovyöhykettä edustaa Älgön alue ruoikkosine sisälahtineen. Älgössä on myös kolme järveä, joiden rantanevoilla kasvaa mm. ruskopiirtoheinää (*Rhynchosphora fusca*) ja pikku kihokki (*Drosera intermedia*). Erämaiseen linnustoon kuuluvat mm. uhanalainen laji, kuikka (*Gavia arctica*) ja huuhkaja (*Bubo bubo*).

Luonnonoloiltaan kansallispuistoa vastaavia alueita ovat Ahlglon yksityinen suojelualue, joka käsittää noin 70 ha maa-alueita ja noin 720 ha vesialueita, sekä Getskärin saaristoympäristösäätiön alue, joka käsittää noin 80 ha maa-alueita ja noin 392 ha vesialueita.

Nykyisen kansallispuiston itäpuolella sijaitsevat luodot, Blekharun, Sköldharun, Lerharun ja Sköldharukobbarna sekä puiston eteläpuolinen merialue, joka käsittää noin 30 ha luotoja ja noin 6 600 ha vesialueita, ovat erityisesti muuttavan ja pesivän merilinnuston kannalta tärkeää aluetta. Alueella arvioidaan lisäksi olevan noin 10-30 yksilön harmaahyljepopulaatio (*Halichoerus grypus*).

Suomen Natura 2000 -kohteet / Uudenmaan ympäristökeskus

7) Nothamn-Strömsö-Hättö (maa-alue 464 ha, vesialue 3174 ha)

Kokonaisuutta täydentävät merilinnuston suojelemiseksi perustetut suojelualueet, jotka sisältävät runsaat parikymmentä merivyöhykkeeseen kuuluvaa suurehkoa saarta sekä suuren joukon ulkosaariston pikkusaaria. Natura 2000-luontotyypeistä alueella esiintyvät karit ja kalliorantojen levävyöhykkeelliset vedenalaiset osat, Itämeren rannikoiden kasvipeitteiset rantakalliot, sekä ulkosaariston ja merivyöhykkeen saarien ja luotojen ryhmät.

Suojelutilanne

(%):	Yksityinen luonnonsuojelualue	12
	Kansallispuisto	8
	Ei suojeltu	80

Suojelutilanteen tarkennus ja toteutuskeinot:

Natura 2000-alueen vesialueilla suojellaan merenpohjaa, vedenalaista luontoa ja veden laatua vesilain nojalla. Alueella säädellään HELCOMin ympäristökomitean suositusten perusteella erityisesti soran ja muiden maa-ainesten ottamista, ruoppauksia ja merenpohjan rakentamista, suurehkojen huvivenesatamien rakentamista sekä jätevesien johtamista ja kalanviljelylaitosten rakentamista. Alueella jo olevia satamia satamia ja väyliä voidaan kuitenkin käyttää ja kunnostaa vaarantamatta alueen suojelun tarkoitusta.

Alue kuuluu Itämeren meriympäristön suojelukomission (HELCOM) ehdottamaan BSPA (Baltic Sea Protection Areas)-verkostoon ja on lisäksi ympäristöministeriön vesistöjen erityissuojelutyöryhmän ehdottama erityisiä suojelutoimia edellyttävä merialue.

Aluetta ehdotetaan liitettäväksi myös kansainvälisesti merkittävien kosteikkojen luetteloon eli ns. Ramsar-kohteeksi. Tästä ei seuraa mitään oikeusvaikutuksia yli sen, mitä johtuu jo Natura 2000 -verkostoon kuulumisesta.

Alueen suojelu ei rajoita puolustusvoimien toimintaa ja sen kehittämistä.

Alue ei koske rajauksen sisällä olevia saaria tai mannerrantoja muutoin kuin seuraavassa eriteltyjen osa-alueiden osalta. Ne ovat pääasiassa jo suojeltuja tai valtakunnallisiin suojeluohjelmiin kuuluvia alueita. Niitä koskevat suojelun toteutuskeinot selostetaan erikseen kunkin osa-alueen yhteydessä.

1) Pohjanpitäjänlahti

Pääosa alueesta kuuluu rantojensuojeluohjelmaan. Pohjanpitäjänlahden perukka kuuluu lisäksi lintuvesiensuojeluohjelmaan. Rajaukseen kuuluvat myös Sällvikin yksityinen suojelualue sekä Linduddenin lehtojensuojeluohjelman kohde. Rajaus perustuu Pohjanpitäjänlahden vahvistettuun osayleiskaavaan, josta mukaan on otettu ne suojelullisesti tärkeät ranta- tai saarialueet, joissa on SL-, MU-, VR- ja W1-merkinnät kaavassa. Tämän osa-alueen toteutustapana ovat siten varsinaisten suojelualueiden lisäksi tämän osayleiskaavan kaavamääräykset. SL-alueet on tarkoitettu rauhoitettavaksi luonnonsuojelulain nojalla. MU-alueet ovat maa- ja metsätalousalueita,

Suomen Natura 2000 -kohteet / Uudenmaan ympäristökeskus

joilla on ympäristöarvoja. Niillä rakentaminen on kielletty ja kaikissa muissa toiminnoissa on kiinnitettävä erityistä huomiota alueen luonnon- ja kulttuurimaisemaan sekä ympäristönhoitoon. Vesistöjä ja peltoja rajaavan puuston hoidossa on erityisesti otettava huomioon alueen luonto- ja maisemaolosuhteet. VR-alueille saa rakentaa ainoastaan yleistä virkistystoimintaa palvelevia rakennuksia ja ulkoilua ja liikkumista palvelevia tarpeellisia polkuja. W1-alueet ovat vesialueita ja niillä on kiinnitettävä luontosuhteiden sekä veden laatutekijöiden vuoksi erityistä huomiota siihen, mitä toimintoja alueelle sijoitetaan ja alueella tapahtuvan vesiliikenteen luonteeseen ja liikkumisalueisiin. Kaikkiin edellä lueteltuihin kaavamääräyksiin liittyy RakL 124a§:n mukainen toimenpidekielto.

2) Ramsholmen-Stadsfjärden

Ramsholmen on Uudenmaan lääninhallituksen päätöksellä 1300/1990 rauhoitettu yksityinen luonnonsuojelualue. Sen edustalla olevat alueet kuuluvat rantojensuojeluohjelmaan ja ovat yksityisessä omistuksessa. Maa-alueet toteutetaan luonnonsuojelulain keinoin. Stadsfjärdenin länsiosan alue kuuluu lintuvesiensuojeluohjelmaan ja vähäisiä osia siitä on rauhoitettu päätöksillä 45/1989 ja 1300/1987 yksityisinä suojelualueina. Loppuosa toteutetaan vesilain ja luonnonsuojelulain avulla. Gullön tammimetsät ovat päätöksellä 724/1949 yksityisinä suojelualueina rauhoitettuja.

3) Gullön - Skåldön flada- ja järviolueet

Gullön järviolueet sekä Skåldön fladat sisältyvät rantojensuojeluohjelmaan. Kopparöfladanista vähäisiä osia on suojeltu yksityisinä suojelualueina (Klippudd n. 5 ha, päätös 25/1994 ja Lillö n. 10 ha, päätös 300/1993). Lisäksi eräitä alueita on hankittu valtiolle suojelutarkoituksiin. Alueet ovat yksityisessä omistuksessa ja niiden merkittävien biologisten arvojen vuoksi koko rantojensuojelualueiden kokonaisuus rauhoitetaan luonnonsuojelualueina.

Näsebyfladanin 81 ha:sta 36 ha on rauhoitettu yksityisenä suojelualueena päätöksellä 2177/1982. Loppuosa alueesta on yksityisten omistamaa ja se toteutetaan luonnonsuojelualueena.

Edesbacka ja Kopparön tilan Äskörenin alue ovat yksityisiä luonnonsuojelualueita, jotka on perustettu päätöksillä 9266/1972 ja 1136/1991.

Stora Sandö on harjijensuojeluohjelmaan kuuluva kohde, jolla on vahvistettu rantakaava. Luonnonarvot turvataan rakennuslain 124a§:n mukaisessa lupamenettelyssä.

4) Hankoniemen etelälahdet

Alueen läntisin osa, Anklarensbukten kuuluu rantojensuojeluohjelmaan, Långörenin niemi on rauhoitettu yksityinen luonnonsuojelualue. Västerfjärden, Österfjärden ja Tåktbukten kuuluvat lintuvesiensuojeluohjelmaan ja ne on lunastettu valtiolle suojelutarkoituksiin. Suurin jo rauhoitettu alue on Högholmenin yksityinen luonnonsuojelualue itäisimmän osan keskellä. Muita yksityisiä suojelualueita ovat Sjöstuga-Kampelan letto, Basholmenin metsä, Silversandin rantaniityt sekä Ryssholmenin ja Henriksbergin suojelualueet. Högholmenin länsipuoliset alueet kuuluvat rantojensuojeluohjelmaan ja itäpuolinen Svanvikin alue lintuvesiensuojeluohjelmaan. Kaikki vielä rauhoittamattomat alueet kuuluvat valtakunnallisiin suojeluohjelmiin ja niille perustetaan luonnonsuojelulain mukaiset suojelualueet.

5) Tvärminne

Pääosa osa-alueesta eli saaristoa ja lehtoja koskevat osat ovat luonnonsuojelulain mukaisesti jo

Suomen Natura 2000 -kohteet / Uudenmaan ympäristökeskus

rauhoitettuja luonnonsuojelualueita. Lappohjanranta kuuluu rantojensuojeluohjelmaan ja siitä noin 57 ha on Uudenmaan virkistysalueyhdistyksen omistuksessa ja se on tarkoitettu liittämään Natura 2000 alueeksi sopimuksella. Rantojensuojeluohjelman jäljellä olevat runsaat 30 ha toteutetaan luonnonsuojeluna. Tvärminnen kylän n. 15 ha:n dynialue on 15.3.1994 vahvistetussa Hangon Tvärminnen kylän osayleiskaavassa osoitettu SL-alueeksi ja toteutetaan luonnonsuojeluna.

6) Tammisaaren saariston kansallispuisto - Ahlglo - Getskär

Kansallispuisto on perustettu vuonna 1989 lailla 485/89 ja aluetta koskevat tarkemmat määräykset on annettu asetuksella 243/90. Rauhoitusmääräykset eivät koske rajoituksen sisällä olevia yksityismaita, joilla on myös lomarakennuksia. Niiden osalta nykyisten tasoisten rakennusten ylläpito ja kunnostus on sallittua. Kansallispuistoa laajennetaan valtion omistamilla alueilla nykyisen rajoituksen eteläpuolisella noin 5000 ha:n merialueella, jolla sijaitsee yhteensä noin 30 ha luotoja. Lisäksi luonnonsuojelulla suojellaan seuraavat yksityisessä omistuksessa olevat tärkeät merilinnuston pesimäalueet: Blekharun, Lerharun, Sköldharun ja Sköldharukobbarna.

Luonnonsuojelulla jo rauhoitettu Ahlglo-alue on yksityinen suojelualue, joka on perustettu vuonna 1923 metsä-, vesi- ja kahlaajalinnuston suojelualueeksi. Rauhoitusmääräykset eivät suoranaisesti kiellä rakentamista alueelle, mutta alueen yleisestä suojelualueen luonteesta johtuu, että mahdollinen rakentaminen ei saa olla ristiriidassa luonnonsuojelutavoitteiden kanssa.

Saaristoympäristösäätiön hallitsema Getskärin alue rauhoitetaan yksityisenä suojelualueena kuitenkin siten, että rauhoitusmääräyksissä sallitaan tietty määrä rakennusoikeutta.

7) Nothamn-Strömsö-Hättö

Osa-alue käsittää Tammisaaren puolella Nothamnin, Lill-Skälön, Gästansin, Strömsön ja Lill-Österklobbarnien ja Inkoon puolella Hättön yksityiset luonnonsuojelualueet. Nothamnin alue on perustettu Uudenmaan lääninhallituksen päätöksellä 58/1926 linnustonsuojelualueeksi ja sen rauhoitusmääräykset on uusittu päätöksellä 8533/1963. Lill-Skälön alue on perustettu päätöksellä 3065/1948 linnustonsuojelu- ja saaristomaisemansuojelualueeksi. Gästans on perustettu päätöksellä 3709a/1978 saaristoluonnon suojelualueeksi. Strömsö on perustettu päätöksellä 8286/1981 saaristoluonnon suojelualueeksi. Inkoon puolella sijaitseva Hättön alue on perustettu päätöksellä 1234/1946. Sen rauhoitusmääräyksiä on muutettu päätöksillä 3950/1967 ja 7380/1968. Alue käsittää osaksi luonnontilaista saaristoa osaksi ulkolaisten puiden ja eläinten kokeilualueita. Lill-Österklobbarnien alue on rauhoitettu Uudenmaan ympäristökeskuksen päätöksellä 286/1996.

Luontodirektiivin luontotyypit (%):

1110	Vedenalaiset hiekkasärkät	2
1150	*Rannikon laguunit	1
1160	Laajat matalat lahdet	2
1170	Riutat	1
1210	Rantavallien yksivuotinen kasvillisuus	0
1220	Kivikkoisten rantojen monivuotinen kasvillisuus	0
1230	Atlantin ja Itämeren rannikoiden kasvipeitteiset rantakalliot	0
1620	Itämeren boreaaliset luodot ja saaret	1

Suomen Natura 2000 -kohteet / Uudenmaan ympäristökeskus

1630	*Itämeren boreaaliset rantaniityt	0
1640	Itämeren boreaaliset hiekkarannat, joilla on monivuotista ruohovartista kasvillis	0
1650	Itämeren boreaaliset kapeat murtovesilahdet	4
2110	Liikkuvat alkiovaiheen dyynit	0
2120	Rannikon liikkuvat Ammophila arenaria-rantakauradyynit ("valkoiset dyynit")	0
2130	*Rannikoiden kiinteät, ruohokasvillisuuden peittämät dyynit ("harmaat dyynit")	0
2140	*Kiinteät kalkittomat Empetrum nigrum-variksenmarjadyynit	0
2180	Atlantisen, kontinentaalisen ja boreaalisen alueen metsäiset dyynit	0
2190	Dyynien kosteat soistuneet painanteet	0
3160	Humuspitoiset lammet ja järvet	0
6230	*Runsaslajiset Nardus-niityt vuoristoalueiden silikaattialustoilla (ja Manner-Eur	0
6270	*Fennoskandian runsaslajiset kuivat ja tuoreet niityt	0
6430	Kostea suurruohokasvillisuus	0
6510	Alavat niitetyt niityt (Alopecurus pratensis, Sanguisorba officinalis)	0
8220	Kasvipeitteiset silikaattikalliot	0
8230	Kallioiden pioneerikasvillisuus (Sedo-Scleranthion tai Sedo albi-Vernicion dille	0
9010	*Boreaaliset luonnonmetsät	1
9020	*Fennoskandian hemiboreaaliset luontaiset jalopuumetsät	0
9050	Boreaaliset lehdot	0
9080	*Fennoskandian metsäluhdat	0
91D0	*Puustoiset suot	0

Luontodirektiivin liitteen II lajit:

1364	harmaahylje	
1042	täplälampikorento	
1014	kapeasiemenkotilo	

Lintudirektiivin liitteen I linnut:

A234	harmaapäätikka	
A223	helmipöllö	
A215	huuhkaja	
A193	kalatiira	
A246	kangaskiuru	

Suomen Natura 2000 -kohteet / Uudenmaan ympäristökeskus

A021 kaulushaikara
A224 kehrääjä
A307 kirjokerttu
A002 kuikka
A127 kurki
A194 lapintiira
A038 laulujoutsen
A166 liro
A119 luhtahuitti
A072 mehiläishaukka
A108 metso
A236 palokärki
A037 pikkujoutsen
A338 pikkulepinkäinen
A320 pikkusieppo
A104 pyy
A190 räyskä
A151 suokukko
x uhanalainen laji
x uhanalainen laji
x uhanalainen laji
x uhanalainen laji
A068 uivelo
A217 varpuspöllö
A170 vesipääsky

Muuttolinnut: harmaahaikara
harmaasorsa
heinätavi
isosirri
jänkäkurppa
jouhisorsa
jouhisorsa
karikukko
kuovisirri
mustaviklo
nuolihaukka

Suomen Natura 2000 -kohteet / Uudenmaan ympäristökeskus

pikkusirri
pilkkasiipi
punajalkaviklo
suosirri
uuttukyyhky

Muuta lajistoa:

idänuunilintu	
merikihu	
merimetso	
nuolihaukka	ST
pikkutikka	ST
tylli	M
viiksitimali	
dyynisulkanen	V
hietahainäköi	V
hietalaakanen	SH
hietamauriainen	SH
hietapussikoi	SH
hietikkonatalude	SH
hietikkopiilolude	SH
hietikkosarakaskas	SH
hopeajuovakoisa	E
kääpiötytönkorento	SP
keltatäpläsiilikehrääjä	SH
ketovarjolude	SH
kilokkikärsäkäs	SH
kupokiittäjäinen	ST
kuuyökkönen	SH
maitiaiskehrääjä	V
marunatyhtökoi	SH
merisinappikirppa	SH
nummijuuriyökkönen	SH
pähkinämittari	SH
päistärpistiäinen	SH
pulskasantiaainen	E
pussikoilaji (hyönt.)	

Suomen Natura 2000 -kohteet / Uudenmaan ympäristökeskus

sinisiipisirkka	V
vihreämittari	SH
aarniluppo	V
hentokiurunkannus	
jouhiluikka	
käärmeenlaukka	
kanadanluppo	
kantokorvasammal	ST
keihäsvuohennokka	
keltalehdokki	
ketopiippo	
kultajouhilevä	SH
lakkakääpä	SH
lännenmaltsa	
mäkimeirami	
mäkirikko	
merikaali	
merikaali	
merikaali	
merikaali	
metsäomenapuu	ST
norjanröyhelö	V
nurmilaukka	
otakilokki	
otalehtivita	SH
poimulaakasammal	
rakkosammal	V
rantakaura	SH
räpelö	
ruskokuprujäkälä	
ruskopiirtoheinä	
rusokääpä	SH
saunionoidanlukko	ST
soikkokaksikko	
suoneidonvaippa	ST
tähtimukulaparta (levä)	

Suomen Natura 2000 -kohteet / Uudenmaan ympäristökeskus

talvihiippo	E
tammitakkusammal	M
vahasara	
valaankääpä	
välkkyludekääpä	ST
vankkasara	SH
vilukko	